

РЕШЕНИЕ

№ 771

гр. София, 14.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 64 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА

при участието на секретаря ПЕТЯ ЦВ. СЛАВОВА
като разгледа докладваното от МИРОСЛАВА П. ИЛЕВА Гражданско дело № 20221110135626 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.422 ГПК.

Агенция „Пътна инфраструктура“ е предявила иски по чл.432 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД срещу „Застрахователна компания Лев Инс“ АД за сумата 9290,22 лева - обезщетение за нанесени щети по пътни принадлежности, вследствие на събитие от 14.02.2020г. на АМ "Тракия", причинени виновно от водач на МПС с ДК № *АК, чийто застраховател по риска "Гражданска отговорност" към датата на събитието е ответникът, ведно със законна лихва за период от 15.11.2021г. (дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение) до окончателното плащане и за сумата 1525,14 лева - обезщетение за забава в размер на законната лихва за период от 31.03.2020г. до 12.11.2021г., за които вземания е издадена заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч.гр.д. № 65170/2021г. на СРС, 64 – ти състав.

Ищецът твърди, че е настъпило пътнотранспортно произшествие, за което е съставен протокол за ПТП № *849/14.02.2020г., вина за което има водач на моторно превозно средство „М***“ рег. № *АК, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ по полица № BG/22/**12, със срок на валидност от 08.12.2020г. до 07.01.2021г., т.е. вкл. към датата на събитието, е ответникът. Вследствие на произшествието са настъпили щети върху пътните принадлежности на автомагистрала „Тракия“ км 277+716, за които отговарял ответникът. Последният не удовлетворил отправената към него на 09.03.2020г. извънсъдебна претенция за плащане на сумата по главницата в размер на дължимото обезщетение. Претендира се дължимо обезщетение за нанесените щети, както и обезщетение за забава в размер на законната лихва, считано от 31.03.2020г. – изтичане на 15 работни дни от извънсъдебно предявяване на претенцията с прилагане на всички необходими доказателства.

Ответникът е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131 ГПК, с който оспорва исквете. Твърди, че на 02.03.2022г. е извършил плащане по процесната щета в размер на сумата от 5748,97 лева, като счита, че така изплатената сума отговаря на действителния размер на щетите. Възражава, че не всички вреди, за които се претендира обезщетение, се намират в причинно – следствена връзка с процесното събитие.

Софийски районен съд, като взе предвид предявения иск, възраженията срещу него и доказателствата по делото, намира следното:

В тежест на ищеца е да докаже, че е настъпило ПТП по вина на водач на МПС, чийто застраховател по риска „Гражданска отговорност“ на автомобилистите към датата на събитието е ответникът, при което са настъпили щети, описани в исковата молба, и действителния размер на

щетите към датата на събитието.

По делото не се спори, а и от събраните доказателства (неоспорен протокол за ПТП № *849 и неоспорено заключение по съдебно – автотехническа експертиза, което се кредитира от съда) се установява, че на 14.02.2020г. водачът на МПС „М***“ с рег. № * АК се е движил по автомагистрала „Тракия“. В района на км. 277+700 (срещу бензиностанция „ОМВ“) е управлявал автомобила с несъобразена скорост и по време на движение се е спускала лява предна лява гума, вследствие на което водачът е загубил управление над автомобила. В резултат на това превозното средство е променило посоката си на движение наляво и е последвал удар в предпазната мантиanela от лявата му страна, с последващ удар в предпазната разделителна мантиanela за насрещно движещите се превозни средства. Автомобилът преминал през мантиенелата и навлезнал в насрещното движение, като се установил в облицовъчен окоп до бензиностанция „ОМВ“.

При описания механизъм на произшествието се установява, че произшествието е причинено от виновно противоправно поведение на водача на МПС „М***“ с рег. № * АК, който е допуснал нарушение на нормата на чл.20, ал.2 ЗДвП при необорена презумпцията за вина.

Няма спор по делото, а и от приетата като доказателство справка от базата данни на Гаранционен фонд се установява, че към датата на събитието застраховател по риска „Гражданска отговорност“ на автомобилистите на виновния водач е ответното застрахователно дружество.

От приетото без възражения заключение по съдебно – техническата експертиза, което се кредитира от съда, се установява, че вследствие на произшествието са нанесени щети върху пътни принадлежности по смисъла на пар.1, т.4 от ДР на Закона на пътищата, разположени на републикански път. Следователно имущественото, на което са причинени щети, е изключителна държавна собственост – чл.8, ал.2, вр. ал.5, вр. чл.5, ал.1, т.3 от Закона за пътищата. Ищецът – Агенция „Пътна инфраструктура“, на която е възложено управлението на посочените съоръжения – публична държавна собственост – чл.19, ал.1, т.1 ЗП, като процесуален субституент на държавата е легитимирана да предяви иск в защита на правото на обезщетение за вреди върху посоченото имущество.

От горното следва, че е налице основание за ангажиране на отговорността на ответника спрямо ищеца съгласно чл.432, ал.1 КЗ за нанесените вследствие на процесното събитие щети.

Страните спорят за размера на причинените вследствие на произшествието щети. Дължимото от ответника обезщетение е равно на действително претърпените вреди към деня на настъпване на събитието – чл.386, ал.2 КЗ. От заключението на вещото лице се установява, че за отстраняване на причинените вследствие на произшествието щети върху пътните принадлежности по средни пазарни цени към датата на събитието е необходима сумата от 9290,22 лева. Посочената сума включва стойността на новите части, които следва да се вложат, както и цената на необходимите демонтажни и монтажни дейности, подробно описани в заключението. Вещото лице посочва, че мантиенелата като пътна принадлежност, която е била увредена при процесното ПТП, не подлежи на изкупуване на скрап с цел избягване на злоумишлени действия и влошаване на пътната инфраструктура. При това съдът приема, че размерът на дължимото обезщетение не следва да се намалява с цената, срещу която увредената вследствие на произшествието мантиanela може да се продаде на скрап, доколкото се установи, че такъв тип отпадък не се търгува за скрап, а според заключението се предава на оторизирани лица.

Няма спор, че в хода на процеса по процесната щета ответникът е платил сумата от 5748,97 лева, което плащане съдът дължи на съобрази на основание чл.235, ал.3 ГПК. При това съдът приема, че непогасеният остатък от обезщетението се равнява на сумата от 3541,25 лева.

Предвид горното искът за главното вземане следва да се уважи до сумата от 3541,25 лева, ведно със законната лихва от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, когато искът се счита предявен (чл.422, ал.1 ГПК), до окончателното плащане и да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер.

По иска по чл.86, ал.1 ЗЗД :

От събраните доказателства (покана за плащане по щета от ОПУ – Ямбол с изх. № 53-00-204/05.03.2020г., придружена с количествено – стойностна сметка, протокол за ПТП и снимков материал, както и известие за доставяне на пратка на 09.03.2020г.) се установява, че на 09.03.2020г. ищецът е поканил ответника да плати обезщетение във връзка с процесното събитие. В отговор от 11.03.2020г. ответникът е изискал от ищеца допълнителни документи – информация, от която да става ясно годината на изграждане на увреденото имущество и доказателство за липсата/наличието на застраховка „Гражданска отговорност“. Ищецът е предоставил исканите доказателства на 20.03.2020г. При това съгласно чл.497, ал.1, т.1 КЗ съдът приема, че ответникът е изпаднал в забава за плащане на обезщетението след изтичане на 15 работни дни след допълнително

представените доказателства, които са били от значение за установяване на основанието и размера на претендираното обезщетение (арг. чл.106, ал.3 КЗ). При това ответникът е изпаднал в забава на 11.04.2020г. (15 работни дни след 20.03.2020г.) и дължи обезщетение за забава в размер на законната лихва върху главницата от 9290,22 лева за период на забавата 11.04.2020г. – 12.11.2021г. Размерът на дължимото обезщетение за забава в размер на законната лихва възлиза на сумата от 1499,33 лева, определен от съда на основание чл.162 ГПК и съгласно чл.86, ал.2 ЗЗД, вр. чл. ПМС № 426/18.12.2014г. При това искът по чл.86, ал.1 ЗЗД следва да се уважи до сумата от 1499,33 лева за периода 11.04.2020г. – 12.11.2021г. и да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер и за остатъка от периода.

По разноските:

Ищецът има право на разноски за пълния размер на главницата, защото частичното отхвърляне на иска за главницата се дължи на извършено в хода на процеса плащане, като ответникът е дал повод за завеждане на иска за главницата в пълния размер (арг. от противното на нормата на чл.78, ал.2 ГПК). Ищецът има право на разноски и съразмерно с уважената част на иска за акцесорното вземане. За настоящото производство от разноски в пълен размер от 616,31 лева (държавна такса, депозит за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на основание чл.78, ал.8 ГПК, вр. чл.25, ал.1 НЗПП в минимален размер от 100 лева поради невисоката правна и фактическа сложност на делото в сравнение с други дела със сходен предмет) на ищеца следва да се присъди сумата от 614,84 лева. За заповедното производство от разноски в пълен размер от 266,30 лева на ищеца се следват разноски от 265,66 лева.

На ответника от разноски в пълен размер от 400 лева (депозит за вещо лице и юрисконсултско възнаграждение, определено от съда в минимален размер от 100 лева по изложените по – горе съображения) следва да се присъди сумата от 0,96 лева.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по реда на чл.422 ГПК, че „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул."Симеоновско шосе" № 67А, дължи на Агенция „Пътна инфраструктура“ БУЛСТАТ 000695089, адрес : гр. София, бул. „Македония“ № 3, на основание чл.432 КЗ и чл.86, ал.1 ЗЗД сумата от 3541,25 лева – непогасен остатък от обезщетение за нанесени щети по пътни принадлежности, вследствие на събитие от 14.02.2020г. на АМ "Тракия", причинени виновно от водач на ППС с ДК № *АК, чийто застраховател по риска "Гражданска отговорност" към датата на събитието е ответникът, ведно със законна лихва за период от 15.11.2021г. (дата на подаване на заявление за издаване на заповед за изпълнение) до окончателното плащане и сумата от 1499,33 лева – обезщетение за забава върху главница от 9290,22 лева за периода 11.04.2020г. – 12.11.2021г., като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл.432 КЗ за разликата до пълния предявен размер от 9290,22 лева и иска по чл.86, ал.1 ЗЗД за разликата до пълния предявен размер от 1525,14 лева и за период на забавата 31.03.2020г. - 10.04.2020г.

ОСЪЖДА „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул."Симеоновско шосе" № 67А, да плати на Агенция „Пътна инфраструктура“ БУЛСТАТ 000695089, адрес : гр. София, бул. „Македония“ № 3, на основание чл.78, ал.1 ГПК сумата от 614,84 лева – разноски за настоящото производство и сумата от 265,66 лева – разноски за заповедното производство.

ОСЪЖДА Агенция „Пътна инфраструктура“ БУЛСТАТ 000695089, адрес : гр. София, бул. „Македония“ № 3 да плати на „Застрахователна компания Лев Инс“ АД, ЕИК 121130788, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул."Симеоновско шосе" № 67А на основание чл.78, ал.3 ГПК сумата от 0,96 лева – разноски.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____